

מסורת הש"ס

(א) שבת קולג. לקמן נח.
 ימות כ: מנחות ת.
 (ב) לקמן נח. ימות ה.
 (ג) [לקמן נ: ת.], (ד) ג'
 א"ת השחתת וקן. (ה) ג'
 א"ת דהשחתת וקן. (ו) ג'
 א"ת דהשחתה. (ז) ג' א"ת
 השחתה. (ח) [דף כא.].
 (ט) [דף מ טע"א.], (י) ג'
 א"ת לגבי מטרע.

נוסחת הריב"ן

(א) מקיים נמי: (ב) יכול אפילו
לגזיר מלודע כן שלא יעבור
חצר על ראשו ת"ל כו':
(ג) מלאמריך:

הנהגות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

גם' בר"ל דאסר. עין
תשובת שאגת אריה ע"י ט:

הגהות מהר"ב

רַנְשֹׁבֶרֶן
א רַנְשִׁי דִּיָּה קַדִּישָׁא וְכוּ
 חֵלֵל אֶסְרֵה מְזִירֵה קִדְּשָׁה
 וְכוּ הַקֶּסֶם מִתְּחֵלָה וְכוּ
 גִּילְוֹת אֶחָד רַנְשִׁי
 חֲדָשׁ רַנְשִׁי (דִּקְרָא הַקֶּסֶם)
 דְּמִתְּחֵלָה דְּרַנְשִׁי
 לְהַחֲלִיטָהוּ כֻלָּה מִיֵּד כִּכְלִי
 גַּל דִּיָּה וְכוּ וְאִי קִיד וְכוּ
 וְלֵא דִיָּה חֵלֵל אֶסְרֵה וְכוּ
 וְכוּ מְזִירֵה חֵלֵל אֶסְרֵה
 רַנְשִׁי וְסִדְרָא מְדַלְעִיל וְכוּ
 קַמְרִיל כֻּלָּה הַסִּיד וְכוּ
 מְהִיד וְכוּ מְזִירֵה חֵלֵל אֶסְרֵה
 סִדְרָא הַסִּיד עֲבֵר סִדְרָא
 גִּיב עִי אֶחָד

הגהות התוספות

1. ז"ל לן. 2. ז"ל מת"ל.
- ראשו. 3. ז"ל שערו.
4. חכמה דדור נחמה.
5. ז"ל דס"ל. 6. כאל חרש
- טעום מתחלפות ונשטעט
- מה חכמה דדוריס שטעט
- וכ"ל מדלג חכמי הער
- דערש"ל כעמך יאסר וי
- לגלג כעמך מיון דלג חכמי
- הימך הער כ"י. כן הוא
- כס"י. 7. כס"א ולא. 8. ז"ל
- כס"א.

שלשה מינין פרק ששי נזיר

וְהָיָה כִּי יַעֲבֹד אֱלֹהֵי אֲחֵרִים וְכִי יִשְׁתָּמֶנּוּ עָלָיו

"כל מקום שאתה מוצא
 אותה יכול לקיים את
 יבא עשה וידעה את
 טעמא יליף מראשו" ^א
 לפי שנאמר גבי נזיר
 ראשו יכול אף נזיר מ
 ממאי דלמא לעולם
 ובריהמי מצוה קעביד
 לי למימרא דאפילו בר
 וגבי נזיר כי עביד בת
 נמי ליתייב קמ"ל דלא
 עביד במלקט ובריהמי
 כתב תער כר"ל ורובין
 ביה מביע להו למימרא
 ילא תקיפו פאת ראיה
 בן ית"ל ראשו למזו
 ותיפוק ליה מוקנו דתת
 שנאמר ופאת זקנם לא
 בן ת"ל זקנו למא לי
 למכתב זקנו צריכי ה
 ולא כתב ראשו הוה א
 לא שמה הקפה להכתב

לדאסירי גבי נזיר משהמי גבי נזיר חמור
ויומאי דלא מחייבי לא גבי נזון חמלק ורהיטוי לא שרי במחורע:
ר"ס טרע רל ו' וזי חומא לא גבי נזון למחבז במחורע ראשון וילן
מחמער לא יעבור על ראשון האמור לגבי נזיר למשייריי במחורע ואפילו
מחורע: **סד"א הוואל וגבי נזיר כו'** לא לעולם אימא לך דמחורע במחורע
אין במחלקט ובריהטוי לא דאי ס"ד דכי עביר במחלקט ובריהטוי מחור
עקביר (א) הוה אימא דבמחורע כלל לא מחוס דלא כחיי ביה חער
וידכר' כו' והכו' (א) בין דאפער לו לקיים אח שניהם עביר במחלקט
וריהטוי לקיים מחור עשה דוגמא אח כל שער וליקיים נמי לא
מחעשה דלא יעבור חער דלא אכרע חורא (א) הקפא הראש אלא במחורע
אוימא דבמחורע כלל לא קמ"ל אלא לאו שמע מינה (ב) דלמיערב ליה
ראשון למשיירי חער גמיר מחורע למימרא דבמחורע אין מחלקט
וריהטוי לא ותש"א חער עשה דוגמא אח כל שער ודמי לאו
דמחורע לא יעבור על ראשון לפי שאין אחה יכול לקיים אח שניהם
דמחורע שניה במחלקט ורהיטוי לא עשה ולא כלום: (א) ר"א לא מצי
מליץ במחורע במחורע ולא במחלקט ורהיטוי מחורע דהקפא מחוס
דקביר ר"א גבי חמור דלפילו לקטו במחלקט ורהיטוי חייב דמחורע
דמי וריבן נמי לא מצי ילפי מחורע במחורע ולא במחלקט ורהיטוי
מחוראש דנזיר מחוס דקסברי גבי נזיר כי גילת במחלקט ורהיטוי
חייב דמחורע דמי דמחורעין לעיל (ג) לרעות כל המעצירין: **לפי דבר**
רמחמא ראשון לאשמועין דלפילו הקפא כל הראש שמה הקפא:
ואי

תעבר בפירוש לא? לרמי עשה דמזלע לא מעשה דנזיר שהרי אפשר לקיים
ואחלה תאמר אכל נזיר מיאורע קעדיר כי' ויזיל אינא אינא למת
תגמלתו דנזיר אכל נזיר מיאורע אימ כי רתן' לזא דנזיר דמע
ממרי לאזן ועוד עשה גדנדול פרע ועוד מירק הריס למתאי דנבי למתאי
לא שמה הקפה אפילו חד מיאורע ליכא דנזיר במקום* פתח הראס
ליכא תגמלתו דמזלע בעת מוקזן דלעזיר ראסו למי יי דשכחאל
למה לא ראס: **מיבדע** יהו' סדריה לאו דהקפה אלא במזלע שחזי
ראשבו כי' אף מצורע כן. ויכא דמכז ויגילת אמא כל שער [חזן]

מצורע נמי מיתייב, אם הוא נזיר; ומשני אם אינא ראין תגלחת מצורע דוקא בתע ידעינן התגלחת מצורע בתע; מבני להו למדחי לאו דהקפא. יכול אף מצורע כן ונ דאי כתיב וסנו ולא כתיב ראשו היא הקפת כל הראש לאו שמה הקפא. דעיקר א

מא.

עין משפט
נר מצוה

נח א מיי פֿיג מהל' ציטע ה' ו'סו"א מהל' נצרות הלכה ע"ז
נח ב מיי פֿיג מהל' נצרות שס:
ס ג מיי פֿיג מהל' נצרות ארעט ה' א פאג עשן רלו רלו:

תורה אור השלם

1. וְהָיָה כִּי־יִשְׁכַּח
יִלְחַד אֶת כָּל שְׂעוֹרָתוֹ
רָאשׁוֹ וְאֵת זָקְנוֹ וְאֵת גְּבוֹתוֹ
עֵינָיו וְאֵת כָּל שְׂעוֹרָתוֹ
יִלְחַד וּכְכֹסֵם אֵת בְּגָדָיו
וְרוֹחָצוֹ אֶת בְּשׂוֹרָתוֹ בְּמִימֵי
יָם: וְיָקָר יִשְׁכַּח
2. כָּל יָמָיו יִזְכֹּר וְנִזְכָּר
עַד יִצְבֹּר עָלָיו רָאשׁוֹ עַד
מְלֵאת הַיָּמִים אֲשֶׁר יִחַד
לָהּ קִרְשׁוֹ וְהָיָה גִּדְלוֹ פֶּרַע
שְׂעוֹ רָאשׁוֹ: בְּמִדְבָּר וְהָיָה
3. אֵת חֲתָמָהּ פֶּתַח
רֶשֶׁתָּהּ וְלֹא מִשְׁחָדָתָהּ
פֶּתַח יָקָר: וְיָקָר יִשְׁכַּח

מוסף רש"י

אם אתה יכול לקיים את
שניהם. מניין לכן דפסקין
בכרין דמלכין? פשה דלעיל
ולא דלעילא (מנחות ז.א.)
אמר לאר. כגון מנלה דל.
אפשר בשל פסוק, יבא
עשה. דלעיל דומה את
לל תעשה (שם). ראשו מה
ת"ל. (הוא) דלעיל דלעיל
קל' (ביבמות ז.א.) יבול אף
דור מצורע כן. כשנשאר
מלעיל גמור על גמור
לא יכיר חער על דלעיל
(דקדוק ז.א.)

פי' הרא"ש

[illegible]

דורשי ביה. כיון דמוקנו
דוחה את לית: צריכי
לב רחמנא ראשו למידק

לנצנצן דטעוון מער לתגלחתו ב' (נזיר) והכא חי לחי ק"ו דמזיר לא
 [לח] חער במזורע וי"ל דאפילו לא קים לוי דמזות נזיר בעער
 מ"מ שפיר ילפינן ק"ו מזיר דדחי תגלחת ידידה פירות דהקפת הראש
 דאיכא דכו' לאו במקום במספרים דמשמע בסמוך מזורע לא כל

שכן שיהא מותר לגלל אף בתער
וידעה לאו השחתת זקן אלף ע"כ
קרא דוקנו אחת להטעינו מער ולא
משחיתים אחרים: **ור"א** א"כ ע"כ
עבד במצאנו ויהינני. דקיים מלות
נילות ע"כ קרא דוקנו לא אחת למימר
דמאי עבד בתער מדלג כחדי תער
פירוש בדידא דמנעי זקן למימר
תכדשכל דאסור לשחוט וגלגל בתער
הואיל ויכול לקיים שניהם שיגלה
בתלקט והיטוי או בתמספדים ולא
ידעה לאו ¹ להשחתת זקן והיה להש"ס
לומר לא שרין תער מדלג כח תער
אלף הש"ס קרא הלישנא דמיר לישנא
קלילא ורגיל בכמה מקומות לקרא
לשון אלף ע"כ קרא דוקנו אחת
לקבוע חובתו להטעינו תער לתארוע
דלא ילא ידי תגלתו אלף בתער:
ור"ב א"עידור. דאמר אפילו ליקטו
בתלקט ורהיטוי חיב ² [בפסאות]
דוקן ומחייב בפסות דוקן אפילו בשאר
משחיתין וספיר אטטריך זקנו דמארוע
דמיו לאו להשחתת זקן והיטוי ממי
בשאר משחיתין מנא ליה תגלתא
דמארוע דדוקא בתער יליף לה
מלאשו: **ראשון** מת"ל. ראש
דמחייב בתארוע והלא ככר מחייב
בירוש דקרא יגלה את כל שערו את
ראשו ואת זקנו מת"ל לפי שנאמר גבי

מזר חסר לא יעבור על ראש חור
מקמי מנחתו יכול אף נזיר [מזורע] כך יהא אסור לגלח וכל שערי
הקדש כבאר גופו ע"כ דלחן לומר דעשה דוולתה מדעור דמי לא
תחמשה דמיר דחבר לא יעבור על ראשו ועשה גדל פרע שער ראשו
מזיק ר"א ראשו כראשו דכל חסם ולא בניזר דמיר דמחוי [ולא] דהקפה
[גידאל] אי משום דס"ל הקפת כל הראש [ולא] שמה הקפה אי משום
דעשה דמי לא תעשה [גירדיל] נפקא לר"א מגדילים כדבמקור א"כ
לראשו לא יזענריך אלף לראשו דמיר אע"ג דאיכא לאו דחבר לא
יעבור ועשה גדל פרע דמי לכו עשה דוולתה מימורא לראשו דכמי
כדבמזורע נפקא ליה לר"א חסר במזורע מנזיר דמיר דחבר
בניזור להעביר חסר על ראשו חסר במזורע לגלח חסר דחבר והיינו
דקא מהדר כבדיתא דלעיל (דף טז:) למתקן חסר במזורע מלוי
ונזיר מן דינא ולא אחי ליה וזכר הוא ללומדה מראשו [דנזיר] ולעולם
למנזיר ליפני למזורע דטעון חסר וס"ל לר"א דמיר לא לקי אלף
כדבבבזר דוקא כר' וימתן דלעיל הילכך מיר דחבר בניזר דהיינו חסר
למנזיר ילף במזורע כדמשמע [דלחן] על שסור ממזירין מני לילקי
בבניזר אחי לא ידעין חסר במזורע דאיכא למימר קרא דבראש לא
מעבירין: ופ"ד דלעיל דלמא אפילו במלקט ורהיטני נמי מזה
קטנדיז במזורע וכו' תנה לי לשיבוי דחבר דמיר דחבר דר"א כ' בני
מזורע נמי ליתיה כלומר גם לשיבוי דחבר מזורע "א קמ"ל ומשני אי
מ"ד כ' עבד חסרין והיינו מזה חסרין במזורע מלקט חסר"י ה"ב

זינין וק"ק אחאז לא מסיק גמי הכא לשיעורא דלעיל נשקוח קרא מיניה
 ר' דשאי נזיר דליבא אלבא חד לאו דהקפא ראש ולכן דמי ליה
 יעבור ולאו דהקפא הראש ולכן לא דרשו עשה דמזורע להגן
 פרכ ב' חזיון (לקמן דף נח.) איכן בריתא דרשאו דהקפא כל הראש
 ככל לחיור ק"י מנזיר דהתם יכלה מן שום דמיה: **ורבנן**, דנפקא
 יא אינטרין ראשו למילף מיניה דתגלתא דמזורע בחצר אלב לריבן
 ויר דאנטערין קרא לומר דמי לאו דהקפא: **ורבינא** יא תקיפו **פאת**
 אלא דמזורע או כשמירט פאת ראשו ח"ל ראשו מיותר דכתיב כמזורע
 לנאשמינן

לא דחי כיון דאפשר במלקט ורהיטני ולקיים שניהם כדדיל: ורבנן האי ראשו מאי
 ש דחי דכל שצרו היכי דנמרטו פאות ראשו. ותיסק לי מוקו דשמעין מיניה דעש
 הקפה בנטל פאות הראש ומגיה שאר היתני משהו צדעיה לאחוריו אוננו להכי